

Kun en kykene tekemään sitä mitä tahdon

15 Sillä minä en tunne omakseni sitä, mitä teen; sillä **minä en toteuta sitä, mitä tahdon, vaan mitä minä vihaan, sitä minä teen.**

16 Mutta jos minä teen sitä, mitä en tahdo, niin minä myönnän, että laki on hyvä.

17 Niin en nyt enää tee sitä minä, vaan synti, joka minussa asuu.

Roomalaiskirje, luku 7

18 Sillä minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää. Tahto minulla kyllä on, mutta voimaa hyvän toteuttamiseen ei;

19 sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä paha, mitä en tahdo, minä teen.

20 Jos minä siis teen sitä, mitä en tahdo, niin sen tekijä en enää ole minä, vaan synti, joka minussa asuu.

Roomalaiskirje, luku 7

21 Niin huomaan siis itsessäni, minä, joka tahdon hyvää tehdä, sen lain, että **paha riippuu minussa kiinni;**

22 sillä sisällisen ihmiseni puolesta **minä ilolla yhdyn Jumalan lakiin,**

23 mutta **jäsenissäni minä näen toisen lain, joka sotii minun mieleni lakia vastaan** ja pitää minut vangittuna synnin laissa, joka minun jäsenissäni on.

24 Minä viheliäinen ihminen, **kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?**

Teesejä uskonelämästä

Room 7 pohjalta

Teesejä uskonelämästä Room 7 pohjalta

- *1. Uskova voi iloita Jumalan laista ja tahdosta*
 - ”sillä sisällisen ihmiseni puolesta **minä ilolla yhdyn Jumalan lakiin**”!
 - **Room. 7:15-21 Paavali käyttää 7 kertaa sanaa ”tahdon”**
 - **Tässä yhteydessä se tarkoittaa sitä sisäistä toivetta/halua ja sitä päättäväistä tahtoa joka tällä ”minällä” on**

Kristityn todellinen identiteetti

- **A. Tämä uskovan uusi tahto mainitaan aina ensin kreikankielessä. Ennen sitä mikä pyrkii estämään tämän tahdon toteutumista 7:15,19,21**
- ”Syy miksi Paavali antaa prioriteetin tälle tahdolle on se, että tämä tahto eikä ”minussa” oleva synti tai lihallisuus edustaa kristityn ”minän” todellista ja ratkaisevaa identiteettiä.” (Middendorf, Romans, 564)

Kristityssä on ”uusi” ja ”vanha” tahto

- B. Kristityn **uusi tahto** ei sinänsä ole jakautunut. (Room. 7:14-25)
- (Mutta HUOM. Meissä on edelleen myös **vanhan ihmisen tahto** joka ei aina halua toteuttaa hyvää eikä aina halua vastusta pahaa, vaan tahtoo pahaa ja on siis paha tahto)

Kristityn *uusi tahto* ei ole jakautunut

- Tahtomisen ja tekemisen välillä on ristiriita mutta se ei ole koskaan jakaantunut, Paavali käyttää aina tahtoa viittaamaan siihen mitä kristityn minä todella haluaa. Tässä jaksossa ”uuden minän” tahto on aina yhdistynyt hyvään ja vastustaa paha. Dunn yhdistää tämän ”tahtomisen” uskovan uudistuneeseen sydämeen ja ”valaistuun mieleen” (12:2) joka on jyrkässä ristiriidassa turmeltuneeseen mieleen ja sydämeen josta hän on puhunut (1:21,28; 2:5)

Tunnustuskirjat ihmisen hengellisistä kyvyistä ennen uudestisyntymistä

- ..ihminen on esivanhempiemme lankeemuksen siinä määrin turmelema, että hän jumalallisissa, kääntymystä ja sielun pelastusta koskevissa asioissa on luonnostaan sokea. Kun Jumalan sanaa saarnataan, hän ei sitä ymmärrä eikä voi ymmärtää, vaan pitää sitä hulluutena. Omasta aloitteestaan hän ei lähesty Jumalaa, vaan hän on Jumalan vihollinen ja pysyy sellaisena, kunnes Pyhä Henki voimallaan saa hänessä aikaan kääntymyksen, uskon, uudestisyntymän ja uudistuksen. Tämä tapahtuu yksinomaan armosta, ilman mitään ihmisen myötävaikutusta, saarnatun ja kuullun sanan voimalla.

Tunnustuskirjat ihmisen hengellisistä kyvyistä uudestisyntymisen jälkeen

- Mutta sen jälkeen kun ihminen on käännytetty ja valaistu ja hänen tahtonsa on luotu uudeksi, vasta silloin ihmisen tahdon kohteena on se, mikä on hyvää - nimittäin sikäli kuin hän on uudestisyntynyt eli uusi ihminen. Silloin vasta hän "sisällisen ihmisen puolesta ilolla yhtyy Jumalan lakiin" ([Room. 7:22](#)). Siitä lähtien hän tekee hyvää niin paljon ja niin kauan kuin Jumalan Henki panee hänet tekemään. Paavali sanoo: ([Room. 8:14](#)) "Kaikki joita Jumalan Henki kuljettaa ovat Jumalan lapsia."

- Tämä ei merkitse *coactiota*, sitä että Pyhä Henki pakottaisi ihmistä, vaan kääntynyt ihminen tekee hyvää vapaaehtoisesti, kuten Daavid sanoo: ([Ps. 110:3](#)) "Voittosi jälkeen on sinun kansasi alttiisti uhraava." Silti koskee uudestisyntyneitäkin se, mitä pyhä Paavali kirjoittaa ([Room. 7:22](#) ss): "Sisällisen ihmiseni puolesta minä ilolla yhdyn Jumalan lakiin, mutta jäsenissäni minä näen toisen lain, joka sotii minun mieleni lakia vastaan ja pitää minut vangittuna synnin laissa, joka minun jäsenissäni on." "Niin minä palvelen mielelläni Jumalan lakia mutta lihalla synnin lakia." ja [Gal. 5:17](#): "Liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan; nämä ovat nimittäin toisiansa vastaan, niin että te ette tee sitä, mitä tahdotte."

- Niin pian kuin siis Pyhä Henki sanalla ja pyhillä sakramenteilla on meissä aloittanut työnsä, uudesti synnyttämisen ja luomisen, siitä seuraa varmasti, että me voimme ja meidän tulee olla Pyhän Hengen voimalla mukana vaikuttamassa, vaikka olemme vielä kovin heikkoja. Siihen eivät kelpaa lihalliset, luonnolliset kykymme, vaan ainoastaan ne uudet voimat ja lahjat, jotka Pyhä Henki on kääntymyksessä meihin kuin ituina istuttanut. ([2 Kor. 6:1](#))

- Pyhä Paavali kehottaa meitä nimenomaan ja vakavasti, että me työtovereina vaikuttaen ottaisimme vastaan Jumalan armon, niin ettei se jää turhaksi. Tätä ei voi ymmärtää muulla tavalla kuin siten, että kääntynyt ihminen tekee hyvää juuri niin paljon ja niin kauan kuin Pyhä Henki häntä hallitsee, ohjaa ja johdattaa. Jos Jumala vetäisi armollisen kätensä pois, ihminen ei hetkeäkään voisi pysyä Jumalalle kuuliaisena.

Luther: uskovan on pakko tehdä hyviä tekoja

- Luther kirjoittaa pyhän Paavalin Roomalaiskirjeen esipuheessa:⁴⁶ "Usko on Jumalan teko meissä. Se muuttaa meidät ja synnyttää uudestaan, Jumalan lapsiksi. Se surmaa vanhan Aadamin. Se tekee meistä aivan toisia ihmisiä, joilla on uusi sydän, luonne ja mieli ja aivan uudet kyvyt. Sen myötä saamme Pyhän Hengen. **Usko on elävä, toimiva, aikaansaava, väkevä - sen on pakko olla joka hetki tekemässä hyvää.** Ei se kysele, pitäisikö tehdä hyviä tekoja; ennen kuin kukaan ehtii kysyä, usko on jo pannut toimeksi ja on yhä niitä tekemässä.

Luther: uskovan on pakko tehdä hyviä tekoja

- Mutta jos joku ei sellaisia tekoja tee, hän on epäuskoinen ihminen, joka hapuillen etsiskelee uskoa ja hyviä tekoja ollenkaan tietämättä mitä ne ovat, kunhan vain puhua pulputtaa uskosta ja hyvistä teoista. Usko on elävä ja uskalias luottamus Jumalan armoon. Se on niin varma asiastaan, että se voisi tuhat kertaa kuolla sen puolesta.

Luther: uskovan on pakko tehdä hyviä tekoja

- Sellainen luottamus ja sellainen vakaumus Jumalan armosta tekee ihmisen iloiseksi, uhmakkaaksi ja riemulliseksi Jumalan ja koko luomakunnan edessä. Uskossa oleva Pyhä Henki saa aikaan sen, että ihminen kenenkään pakottamatta riemullisen alttiisti tekee hyvää jokaiselle, palvelee kaikkia, kärsii mitä tahansa Jumalan mieliksi ja kunniaksi, kun kerran Jumala on ollut hänelle niin armollinen. **Mahdotonta on siis saada tekoja pois uskosta, yhtä mahdotonta kuin erottaa tulesta sen kuumuutta ja loistetta."**

Jumala ompe linnamme virrestä

- On turha oma voimamme
vääröyden valtaa vastaan.
Me turman vallat voitamme
Herrassa ainoastaan.
Hän, Kristus, kuningas,
on voitonruhtinas,
lyö joukot helvetin,
ne tallaa jalkoihin
ja voiton meille saattaa.

Teesejä uskonelämästä Room 7 pohjalta

- *2. Synti asuu uskovaudessa kuolemaan asti ja uskovainenkaan ei pysty irrottautumaan synnistä kokonaan vaikka haluaisikin*
 - **”sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo, minä teen.” / ”synti, joka minussa asuu”**
- *3. Vaikka kasteen ja uskon kautta olen Kristuksen kanssa kuollut ja haudattu synnille, silti:*
 - **”paha riippuu minussa kiinni”!**

- *4. Kristitty kokee jatkuvaa sisäistä taistelua ja jännitettä Jumalan tahdon (lain) ja synnin välillä*
 - ”sisällisen ihmiseni puolesta **minä ilolla yhdyn Jumalan lakiin, mutta jäsenissäni minä näen toisen lain, joka sotii minun mieleni lakia vastaan**” (j.22-23)
 - **”Tahto minulla kyllä on, mutta voimaa hyvän toteuttamiseen ei”**
 - **”sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä paha, mitä en tahdo, minä teen.”**

Minulla on loppuun asti vastuu siitä mitä synti minussa saa aikaan

- ”Niin en nyt enää tee sitä minä, vaan synti, joka minussa asuu.”
jae 17
- ”Jos minä siis teen sitä, mitä en tahdo, niin sen tekijä en enää ole minä, vaan synti, joka minussa asuu.” jae 20

- Toisin kuin apokryyfinen Siirakin kirja sanoo: ”Jos tahdot, sinä pidät käskyt; sinä olet uskollinen, jos se sinulle kelpaa, (15:15) tämä edellä kuvattu taistelu ja ristiriita ovat tyypillisiä kristityn elämälle siihen hetkeen asti kun meidät vapautetaan tästä ”kuoleman ruumiista” (7:24; 8:11)

Uskovan tuntomerkki

- ”Paavali voi ja myös myöntää auliisti että uskova usein tulee synnin voittamaksi...Mutta hän ei voi ajatella että uskovainen pitäisi sellaisia tappioita vähäpätöisinä” (Dunn, Romans, 412)
- ”Paavalille todiste siitä että ihminen on aidosti kristitty on se tosiasia että hän elää tällaisessa sisäisessä ristiriidassa” ”Pate, The End of the Age has come, 103)

Yksi Jumalan tarkoitus laille on osoittaa mitä synti todella on ja osoittaa vastaansanomattomasti se Hyvän uutisen tarve jonka laki on kykenemätön täyttämään.

- Kyrillos Aleksandrialainen: ”Paavali ei sanonut ettei hänellä ollut mitään syntiä erillään laista vaan ennemminkin että hän ei ollut siitä tietoinen. Siksi laki ei ole synnin syy, vaan pikemminkin se väline joka osoittaa synnin, tehden sen selväksi niille jotka eivät tienneet mitä synti on. Se ei tehnyt sitä sen takia, että kun synti tiedostettiin, ne jotka elivät synnissä jatkaisivat siinä mitä he olivat tekemässä...Päinvastoin sen tavoite oli käännättää ihmisiä parempiin asioihin tehden heidän syntinsä selväksi heille.” Kyrillos Aleksandrialainen: Explanation to the letter of Romans (Bray, Romans ACCS NT 6:182)

Rinnakkaiskohta Room 7:lle - Kirje galatalaisille 2:

- [19] Lain vaikutuksesta minä kuolin, mutta **kuolin vapaaksi laista elääkseni Jumalalle**. Minut on Kristuksen kanssa ristiinnaulittu. [20] **Enää en elä minä, vaan Kristus elää minussa**. Sen elämän, jota tässä ruumiissani vielä elän, elän uskoen Jumalan Poikaan, joka rakasti minua ja antoi henkensä puolestani.

Parafraasi Paavalin opetuksesta Room. 7

- ”Minä olin elossa, siis minulla oli fyysinen elämä, ja luulin että minulla oli hengellinen elämä. Todellisuudessa minä elin lihallista olemassaoloa lain herruuden alaisuudessa, sellaista jonka loppu oli kuolema. Synti eksytti minut väärään käsitykseen Lain käskyjen tarkoituksesta ja toiminnasta. Kun tulin täysin tietoiseksi synnistä ja siitä miten ovelasti se manipuloi lakia, lain todellinen vaikutus minuun syntisenä ihmisenä selvisi minulle – minä kuolin”
- Middendorf, Romans, 551
- ”Jopa esimerkillisen farisealaisen elämänsä aikana synti petti hänet elämään ilman täyttä tietoa ja tietoisuutta siitä mitä Laki todellisuudessa sanoo” Middendorf, Romans, 550

Miten kristitty voi pelastua ja palvella?

- 25 Kiitos Jumalalle **Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta!**
- Niin minä siis **tämmöisenäni palvelen mielellä Jumalan lakia, mutta lihalla synnin lakia.**